

Titel: Kapitel XXIX.

Citation: "Kapitel XXIX.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e22439.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXIX.

Almindelige Betingelser for Eksekution.

§ 324.

Med Nr. 1 maa særlig sammenholdes § 329, med Nr. 2 og 3 §§ 330, 331 og 336. Med Hensyn til Nr. 3 skal fremhæves, at, naar de i Lov 29de Marts 1873 § 15, 1ste Stykke, opstillede særlige Betingelser vedrørende Forfaldstidens Indtræden ikke her ere medtagne, er Grunden dertil den, at Reglen i § 331, jfr. § 330, 2det Stykke, indeholder al den Begrænsning, der i saa Henseende behøves. Som udviklet i Motiverne til det tidligere Udkast (Side 184) er der ikke tilstrækkelig Grund til ved Siden af den her givne almindelige Beføjelse at opretholde de hidtil hestaaende særlige Bestemmelser om visse Bankers og Kreditforeningers Ret til uden Lovmaal og Dom at gøre Eksekution i de til dem pantsatte faste Ejendomme (Plakat 1ste Juni 1837, Lov 20de Juni 1850 § 2 b. Lov 9de Februar 1866 samt Lov 25de Marts 1872 § 1 Nr. 2).

§ 325.

Herom kan henvises til de alm. Bemærkninger ved dette Afsnit under 3.

§ 327.

Medens Paragrafen i Overensstemmelse med den gældende Ret opstiller som Hovedregel, at ingen Foged kan foretage Eksekutionsforretning uden for sin egen Retskreds, gøres dog samtidig af nærliggende praktiske Grunde den i den gældende Ret ikke kendte Undtagelse, at Fogden er berettiget og forpligtet til i Fortsættelse af en i hans egen Retskreds begyndt Eksekution at gøre Eksekution i rørligt Gods i en Nabojurisdiktion, dog at han ikke er pligtig at rejse længere end 2 Mil ud over Grænserne af sin Retskreds.

§ 328.

Som det vil ses, er den i gældende Ret opstillede almindelige Regel om Nødvendigheden af Aktsbeskrivelse som Grundlag for Eksekution her bortfalden.

§ 330.

Med Hensyn til Retsforlig, hvilke efter Udkastets Ordning af Forligsvæsnets ville blive de almindeligste, skal bemærkes, at Fogden kun kan antages at ville komme ind paa „en Bedømmelse af Rettens Handlinger“, hvis han vilde tage Hensyn til

spalte2860

Indsigelser mod Forligets Gyldighed, der netop hentes fra Fejl eller Forsømmelser, hvori Dommeren ved at mægle eller autorisere Forliget skal have gjort sig skyldig, f. Eks. at Dommeren har været inhabil, at han ved urigtig Optræden har forledet vedkommende til at indgaa Forliget osv. Klage over alt saadant kan kun bringes frem ved Appel af den Retshandling, under hvilken Forliget er indgaaet. Derimod maa alle andre Indsigelser mod Forligets Gyldighed, f. Eks. hidrørende fra Umyndighed, bristende Forudsætninger, Præklausion, Præskription etc., kunne fremsættes for Fogden og paakendes af denne.

§ 332.

Den Opgave, der her stilles Fogden, er betydelig lettere end den, der ved det tidligere Forslags § 443 stilledes ham, idet han ifølge Indholdet af § 325 normalt kun vil behøve at se hen til dels Indholdet af vedkommende Anordning, dels vedkommende udenlandske Myndigheds Bevidnelse

§§ 333 og 334.

Som oven for bemærket (alm. Bemærkninger ved Kap. XXI under 6) har Udkastet ligesom det tidligere Forslag gjort den almindelige Ankefrist og den almindelige Fuldbyrdefrist lige lange. Saa længe Fristen løber, kan Dommen paaankes, men ej fuldbyrdes; saa snart Fristen er udløben uden Anke, kan Dommen fuldbyrdes, men ej længer paaankes. I Sammenhæng hermed forudsættes det i nærværende Paragraf, at, naar lovlig Anke er blevet iværksat ved Ankestævnings Indlevering inden Fristens Udløb, er dermed Adgangen til Fuldbyrde suspenderet. Der bliver saaledes normalt ikke Tale om at fuldbyrde en Dom, der alt er under Appel. Paa den anden Side vil der, som nys nævnt, i Reglen heller ikke blive Tale om at appellere en Dom, der alt er fuldbyrdet. Begge Dele kunne dog forekomme.

Naar nemlig Fuldbyrdefristen efter § 334 forkortes, eller Ankefristen gennem Oprejsning forlænges, fremkommer der Tilfælde, hvor Ankefristen er længere end Fuldbyrdefristen, og i saa Fald vil det altsaa kunne ske, at en Dom først fuldbyrdes og derefter paaankes.

Paa den anden Side gives der i § 314 Retten Beføjelse til undtagelsesvis at gøre en Dom eksigibel uanset betimelig Anke, ligesom § 337 bestemmer, at, naar Fuldbyrdefristen først er udløben, kan Dommen fuldbyrdes uanset senere iværksat

spalte2861

Anke, og disse to Regler ville saaledes kunne medføre, at en Dom først paaankes og derefter, medens den er under Appel, fuldbyrdes.

Naar det oven for er bemærket, at § 333 forudsætter, at Fuldbyrdeadgangen suspenderes ved en inden den almindelige Frist iværksat Anke, maa derved yderligere bemærkes, at, hvis Ankesagen hæves eller afvises, og Fuldbyrdefristen imidlertid er udløben, maa Fuldbyrdeadgangen dermed være aabnet igen og vedblivende staa aaben, selv om Ankesagen paa ny bringes frem i Medfør af § 248.

Hvis Ankeinstans helt eller delvis opretholder Domfældelsen, begynder en ny Fuldbyrdefrist at løbe fra Ankeinstansens Afgørelse. Denne Frist er efter § 333 altid 4 Uger, medens Fristen for Domme i 1ste Instans er 4 Uger i Underretssager, men 8 Uger i Landsretssager. Udkastets System er, som oven for angivet, dette, at en Sag som Regel skal kunne undergives to Prøvelser, men ogsaa kun to Prøvelser (mindre Sager ved Underret og Landsret, større Sager ved Landsret og Højesteret), dog at det undtagelsesvis af et Højesteretsudvalg kan tillades, at en Sag, der har været for Underret og Landsret, bliver undergivet en tredje

Prøvelse ved Højesteret. De nævnte for Domme i 1ste Instans foreskrevne Fuldbyrldels esfrister af henholdsvis 4 og 8 Uger have derfor Be- tydning som Frister dels til frivilig Op- fyldelse, dels til Appelovervejelse, medens den for Landsrettens Appeldomme givne 4 Ugers Fuldbyrldelsesfrist har Betydning dels som Opfyldelsesfrist, dels som en Frist, hvori Domfældte kan søge at opnaa Høje- sterets Tilladelse til yderligere Appel, for saa vidt Sagens store Vigtighed eller andre ekceptionelle Omstændigheder give noget Haab om, at saadan Tilladelse kan opnaas. Hvad endelig Højesteretsdomme angaar, har den for disse foreskrevne 4 Ugers Fuldbyrldelsesfrist alene Betydning som en Frist til frivillig Opfyldelse af Dommen, Den nugældende Regel, hvorefter Højeste- rets Namsdomme altid kunne eksekveres straks, er forladt som urimelig stræng mod Domfældte.

Som det vil ses, medfører den fore- slaaede Ordning nogen Forlængelse af de nugældende Fuldbyrldelsesfrister for Nams- domme, idet disse i aUe Tilfælde blive enten 3 ellr 8 Uger, medens de ifølge Loven af 1lte April 1890 § 6 i Politi-, Gæsterets- samt Sø- og Handelsretssager er 3 Dage og i almindelige Underrets- saavel som i Overretssager 15 Dage, hvilke dog alle først

spalte2862

regnes fra Dommens Forkyndelse, medens Udkastets Frister normalt regnes fra Dom- mens Afsigelse (jfr. § 109).

For at denne Forlængelse ikke skal gaa ud over Domhaveren i saadanne Til- fælde, hvor Domfældte kan befrygtes at ville træffe Dispositioner til Skade for ved- kommende Kreditor, eller hvor andre Kre- ditorer true, er der i § 334 givet Retten Beføjelse til, naar Omstændighederne i det enkelte Tilfælde tale derfor, at forkorte Fuldbyrldelsesfristen. Kan Sagsøgeren ikke opnaa saadan Forkortelse af Fristen, vil han efter Omstændighederne kunne sikre sig mod skadelige Dispositioner fra Dom- fældtes Side gennem Arrest (eller Forbud), ligesom det kan bemærkes, at selv den længste af de i Udkastet givne almindelige Fuldbyrldelsesfrister ikke er længere, end at Arrangementer, som Skyldneren maatte træffe med andre Kreditorer, medens Ful- byrdelsesfristen løber, eventuelt vil kunne rammes af Afkræftelsesreglerne i Konkurs- lovens §§ 20—23, naar det under en straks efter Fuldbyrldelsesfristens Udløb foretagen Eksekutionsforretning maatte vise sig, at Domfældte savner Midler til Dommens Op- fyldelse, — en Omstændighed, der vil for- ringe Fristelsen til at benytte Fuldbyrdel- sesfristen til Indgaaelse af saadanne Ar- rangementer.

Med Hensyn til § 333, 2det Stykke, skal bemærkes, at Fuldbyrldelsesfristen og Ankefristen ikke ere satte i Forbindelse med hinanden paa anden Maade end der- ved, at de Tidsrum, hvortil de normalt ere ansatte, faktisk ere gjorte lige lange; i øv- rigt ere de uafhængige af hinanden, og der er derfor ikke Tale om, at den Forlæn- gelse af Fuldbyrldelsesfristen, der kan fast- sættes ved Handlingsdomme, skulde be- virke en tilsvarende Forlængelse af Anke- fristen, lige saa lidt som en Forkortelse af Fuldbyrldelsesfristen i Medfør af § 334 vil bevirke nogen Forkortelse af Ankefristen.

Med Hensyn til § 333, 3die Stykke, bemærkes, at de samme Grunde, der for Nams- og Handlingsdommes Vedkommende motivere en Fuldbyrldelsesfrist og en der- med stemmende Ankefrist, i Virkeligheden ogsaa gøre sig gældende ved Undladelses- domme. Det kan nemlig ofte ske, at Efter- kommelsen af Dommens Forbud vil gøre det nødvendigt for Domfældte at foretage positive og mulig endog indgribende For- anstaltninger. Den Mand, hvem f. Eks. Adgang til at tage Vand af Naboens Brønd bliver nægtet, kan mulig derved blive nødt til selv at grave sig en Brønd. Der kan følgelig ogsaa ved disse Domme blive

spalte2863

Spørgsmaal om, dels at Domfældte bør have en passende Tid til at foretage det i An- ledning af Dommen fornødne, dels at det saa vidt muligt bør afværges, at Dommens Gennemtvængelse foregriber Appeldomsto- lens mulig modsatte Afgørelse. Hvor disse Betragtninger ikke passe, kan Retten for- korte Fuldbyrldelsesfristen efter § 334. Endvidere kan ved dette Stykke bemærkes, at en i rette Tid lovlig iværksat Appel og- saa over for Undladelsesdomme maa be- virke Eksekutionskraftens Suspension, medmindre Retten efter § 334, 2det Stykke, har bestemt andet.

§ 333, 4de Stykke, vil f. Eks. finde Anvendelse paa Ejendomsdomme, for saa vidt saadanne kunne tinglæses som Hjem* mel for Adkomst, Skilsmisdomme, for saa vidt de hjemle Ret til at indgaa nyt Ægteskab, og Mortifikationsdomme, for saa vidt de hjemle Ret til at faa et Pantebrev udslettet af Pantebogen eller til at fordre Betaling erlagt mod en løs Kvittering.

Reglen i § 334, 2det Stykke, vil have sin naturlige Anvendelse i Tilfælde, hvor Domhaverens Retsnydelse maa befrygtes at ville blive præjudiceret, hvis han ved Anke hindres fra at eksekvere Dommen. Hvis Sagen derhos er utvivlsom, vil Sik- kerhedsstilling kunne undværes.

Ved den her givne almindelige Regel blive de til Dels vilkaarlige særlige Regler, som den gældende

Lovgivning indeholder om det her omhandlede Forhold (Forordningen 13de Januar 1792, Forordningen 25de Januar 1828 § 9, Lov 19de Februar 1861 § 46 og Lov 28de Maj 1880 § 17) overflødige, ligesom alle de nugældende, lidet praktiske Regler om Afsætning kunne bortfalde.

§ 335.

Kendelser, der afsiges under Sagens Drift, ville i Reglen ikke være af et saadant Indhold, at der bliver Spørgsmaal om nogen Eksekution af dem; for saa vidt dette imidlertid undtagelsesvis er Tilfældet (jfr. saaledes f. Eks. §§ 60, 73 og 121), vil den almindelige Fuldbyrdelesfrist af 4 Uger ikke passe; men Kendelsen maa i Reglen, for at opfylde sin Hensigt, kunne fuldbyrdes straks. Det bestemmes derfor her, at saadanne Kendelser kunne eksekveres straks, medmindre Retten i særlige Omstændigheder maatte finde Grund til at bestemme andet. Efter de heromhandlede Kendelsers Beskaffenhed vil det sikkert kun sjældent ske, at de paakæres og under Kæremaalet forandres. Skulde dette ske,

spalte2864
----

maa de almindelige Regler om Erstatning og anden Oprejsning bringes til Anvendelse. Den i Paragrafens 2det Stykke indeholdte Undtagelse vil efter sit Indhold ikke finde Anvendelse paa de i § 153, 2det Stykke, omhandlede Beslutninger af Retten.

§ 336

stemmer med den gældende Ret, jfr. for 2det Punktums Vedkommende Lov 29de Marts 1873 § 15, hvis herhen hørende Regel kun for saa vidt er ændret, som det her er tydeliggjort, at den forudgaaende Meddelelse om Udlæget kun behøver at opgive den for den paagældende Forretning bestemte Dag, men ikke tillige Klokkeslet.

§ 337.

Medens ifølge den gældende Ret Domfældte endogsaa efter Udløbet af de lange Appelfrister kan standse Dommens Eksekution ved en paa Oprejsningsbevilling støttet Appelstævning, bestemmes det her, at Dommens Eksekution ikke kan standses ved en efter Fuldbyrdelesfristen iværksat Anke, medmindre saadant bestemmes af den Ret, til hvilken Sagen er indanket. Der tages ved den saaledes givne Hovedregel et rimeligt Hensyn til Domhaverens Interesse, medens paa den anden Side den tilføjede Undtagelse muliggør at værne Domfældte i saadanne Tilfælde, hvor Sagen i Virkeligheden er tvivlsom, og hvor der foreligger tilstrækkelige Undskyldningsgrunde for, at han ikke har sørget for at paaanke Dommen inden Fuldbyrdelesfristens Udløb.